

DIVADLO KLAUNIKY BRNO uvádí:
NEJHRANĚJŠÍ AUTORSKOU KOMEDII SOUČASNOSTI

DON QUIJOTE DE LA ANCHA

Představení, které prodlužuje život

Didaktická klaunikyáda na motivy románu Miguela Cervantese Saavedry uchopená dle vzoru velkého českého emigranta Jana Ámose Komenského

v hlavní roli přední světový chůdoherec Lenoire Montain

Účinkují:
Hušeková

Monika Mušková-Rajská, Monika Flajšingrová, Josefina

Zdeněk Korčian, Zdeněk Zdenek Mazáč a další

Režijní vedení:

Boleslav Polívka

Dramatizace

Zdeněk Mazáč, Zdeněk Korčian

Scéna:

Dušan Ždimal

Kostýmy:

Alice Lašková

Hudba:

Části „Bolera“ od Maurice Ravela

a symfonie „Don Quijote“ Richarda Strausse

Marcela Bayerová

Překlad španělština:

francouzština:

Catherine Sarazin, Monika Homolová

angličtina:

Petr Antonín

němčina:

Astrid Winter, Jana Cenková

ruština:

Pavel Timčo, Kateřina Tlachová

chorvatština:

Liliana Stekovič

Svéraznému zpracování osudů Dona Quijota a věrného služebníka Sancho Panzy nechybí humor, nadsázka, fantazie ani mystifikace. Po formální stránce zvolil režijní poradce představení, autor, mim, básník těla i duše Boleslav Polívka cestu didaktické klaunikyády.

S vědomím toho, že společnost je poznamenána dekadencí a nedostatkem ideálů a opravdových vzorů, předstupují před diváky 2,38 m vysoký profesor španělského jazyka a literatury a 120ti kilogramová Ancha pracující jako vychovatelka na kominickém internátě ve Šlapanicích, v kostýmech Dona Quijota a Sancho Panzy. Se skupinou španělštinářů se ujímají nelehkého úkolu: - co nejlépe ztvárnit příběh důmyslného rytíře Dona Quijota.

Osou představení je vzájemné prolínání několika významových rovin. Řazením scén, počínaje bojem s větrnými mlýny až do Quijotova zmoudření je vytvářen příběh Dona Quijota, kterým neustále prostupují osudy profesora a vychovatelky, odrážející jejich slabosti i velikost, pošetilost i odcizení.

Střetáváním těchto dvou rovin vzniká řada humorných situací, jež jsou odrazovým můstkem pro vytváření nového vztahu mezi profesorem (hrajícím Dona Quijota), vychovatelkou Anchou (představující Sanchu) a dalšími postavami děje (princezna Dulcinea, pasováček, atd.). Jakoby celá inscenace vznikala momentálně před zraky a za aktivní spolupráce diváků.

Názornost, atraktivnost, spontánnost, lidový humor a především přirozená hravost. Forma, která je v představení Don Quijote de la Ancha *Divadla Klauniky* užita, je vlastně hra na hru v tom nejdivadelnějším slova smyslu. Výsledkem toho je pocit radosti z odkrývání a sdílení vzájemného vztahu mezi hercem a divákem, radost ze společné účasti na tvorbě okamžiku, která je umocněna prožitkem hybatelské síly ušlechtilého donkichotství.

K 900 repríze představení DON QUIJOTE ...

Premiéra se konala 4.3. 1988 v Brně, v bývalé kapli řeholních sester. Představení bylo původně nastudováno pro klasické divadelní prostory. Zkušenost však ukázala, že otevřenost zvolené formy umožňuje produkci v nedivadelním prostředí (hrady, zámky, historická prostředí) s kompozicí ohněstrujných katarzí a létajícími objekty. Základním předpokladem hereckého projevu je vnitřní souznění se světovým tématem, jeho improvizací rozvíjení a herecké autorské vytváření situace. **V hlavní roli vystupuje přední světový chůdoherec.**

Důležitá ocenění:

- cena na celostátním festivalu humoru a satiry
- cena na evropském festivalu uměleckých agentur
- ocenění na celostátních přehlídkách
- cena Zlatý Hašek pro hlavního představitele
- držitelé šerpovního řádu **inchenioso idalgo**
- cena „Král inšpirácie“

Hostování v zahraničí:

Rusko – Moskva

Ukrajina – Kijev, Oděsa

Kazachstán – Aksaj, Uralsk

Polsko – Mezinárodní festival „Paka“, Krakow

Rakousko – Mezinárodní divadelní festival ve Villachu, Mistelbachu, Vídni

Švýcarsko – divadla v Lausanne, Baselu, Bernu, Avenches

Německo – Mezinárodní festival v Geře

Španělsko- velký úspěch na mezin. divadelním festivalu v Cáceres

- divadla v Agredě, Ejea de los Caballeros a v Zaragoze

- festival „Jove Bevinguda“ ve Valencii

Francie – Longpré - Picardie

Představení, které prodlužuje život.

Jediné naše představení, které je nastudováno v 5 světových jazycích.

Původní inscenace je čtyřhodinová, má široký divácký záběr.

Verze pro mládež je schopna vyrovnat se i s problematickou mládeží.

Vysokou komunikativností překračuje český provincialismus.

Obdivuhodné a fyzicky náročné herecké výkony.

Klasická forma divadla je citlivě spojena s improvizací.

V rolích studentů se představilo mnoho osobností českého kulturního i politického života (od předních umělců po ministry)

Patří k nejoriginálnějším zpracováním Donquijotské tematiky právě díky souvislosti s naším velkým myslitelem J.A.Komenským, o čemž svědčí nadšené ohlasy ve španělském tisku.

DIVADLO KLAUNIKY – založena žáky Boleslava Polívky, Ing. Zdeňkem Mazáčem a PhDr. Zdeňkem Korčianem v roce 1986. Od roku 1990 první soukromá scéna humoru v bývalém Československu, studiová scéna Divadla Bolka Polívky. Autorské divadlo vyznačující se originálním inscenačním jazykem a vysokou improvizací schopností.

DIVADLO KLAUNIKY uvádí:

**jedno z nejhranějších evropských představení vzniklé pod vyšším uměleckým
dohledem pana Boleslava Polívky**

4000x

DON QUIJOTE

de la mANCHA

v hlavní roli přední světový chůdoherec Lennoir Montain

***Hrají: Libuše Sladká Kvašná, alt. Monika Mušková-Rajská,
Zdeněk Mazáč, Zdeněk Korčian a další***

Scéna: Dušan Ždímal Kostýmy: Alice Lašková

Vyšší umělecký dohled: Boleslav Polívka

Rok 2005

400 let Dona Quijota oslavilo pět kontinentů 2500 repríz Dona Quijota Divadla Klauniky

Dne 16.1.1605 spatřilo světlo světa prvního vydání Dona Quijota de la Mancha. Brzy se dílo stalo best-sellerem a dnes je považováno za zakládající román světové literatury. Don Quijote byl přeložen do 85 jazyků a v roce 2002 byl prohlášen nejlepší knihou všech dob.

Poselství, které Don Quijote již po čtyři staletí předává čtenářům, obrovská síla víry ve vysoké ideály humanity, lásky a spravedlnosti, překročilo všechny politické změny, války a společenské události a je stále stejně aktuálním a důležitým. Jak se vyjádřil M.V.Llosa na sjezdu v Královské španělské akademii, Don Quijote má svobodomyšlnou a anarchistickou podstatu, román je mířen jako výzva autoritě a moci, je to óda na svobodu, která spojuje problémy, přání a perspektivy moderního člověka. Kniha vyjadřuje touhu po irealitě a fikci a jejím prorůstání do skutečnosti, kterou si člověk chce formovat a vytvářet. Proto v tomto roce vzdává románu hold všech pět kontinentů, a to početnými událostmi na jeho počest, výstavami, festivaly, divadelními představeními, konferencemi atd. Tyto celosvětové oslavy jsou příležitostí znovu si připomenout poselství románu vzhledem k době, ve které žijeme, příležitostí k zamyšlení nad hodnotami dnešní společnosti, nad vnitřní i faktickou svobodou člověka a nad tvářící světa, který spoluvytváříme. Je to možnost překročit hranice a bariéry kultur, stejně jako román samotný, a přispět k vzájemnému poznávání, pochopení a přátelství zemí nejen v Evropě.

Divadlo Klauniky Brno má v repertoáru autorskou inscenaci Don Quijote de la Mancha, již od roku 1988. Toto představení za minulého režimu s humornou nadsázkou prosazovalo víru v lidské ideály a povznášelo ducha nad tíhu reality. Později se stalo přímou součástí naší „něžné revoluce“ - díky svému etickému poselství bylo prezentováno na veřejných fórech a mítincích, a paradoxně jako by předznamenalo charakter a průběh revoluce, jako by se naplnily Quijotovy ideály a pravda a láska zvítězily.

Od té doby, za 20 let své existence má představení již více než 3000 repríz, bylo nastudováno v šesti jazycích a zařadilo se mezi nejhranější představení v Evropě. Svou originální formou zpracování, komunikativností a humorem se stala inscenace nadčasovou, stejně jako její předloha, a oslovuje a provokuje všechny generace stále živě a překvapivě.

DON QUIJOTE – NEJLEPŠÍ KNIHA VŠECH DOB

OSLO 7. května 2002 - Světoznámý španělský renesanční román *Důmyslný rytíř Don Quijote de la Mancha* byl v norském Oslu označen předními spisovateli světa za nejlepší literární dílo historie. Výběrové ankety se zúčastnilo 100 spisovatelů z 54 zemí, mimo jiné Milan Kundera, Salman Rushdie, John Irving, Carlos Fuentes a Norman Mailer.

Rytířský román ze 17. století Miguela de Cervantese Saavedry jasně porazil dílo Marcela Prousta *Hledání ztraceného času*, když získal o 50 procent více hlasů.

"Existuje-li román, který byste měli přečíst, než zemřete, pak je to Don Quijote," prohlásil při zveřejnění výsledků hlasování komise v Nobelově institutu nigerijský spisovatel Ben Okri, který napsal předmluvu k norskému vydání Dona Quijota.

Tento renesanční román uvedl do literatury typ postavy komicky vyjadřující rozpor mezi skutečností a iluzí. Hrdinou díla je šlechtic, poblázněný četbou rytířských románů, který se vydá na pouť za ideálem svého srdce, vysněnou Dulcineou. Na cestě se rytíř setká s množstvím překážek a protivenství, které zdůrazňují rozchod iluzí s realitou. Děj dvoudílného románu se člení v mnohá komická rozhodnutí, která zažije šlechtický don Quijote se svým přízemním sluhou, sedlákem Sanchem Panzou: boj s větrnými mlýny, setkání s mezkari, příhoda s kupci, zápas s měchy vína, atd.

Pořadí na dalších místech se nezveřejní

Norští organizátoři akce odmítli zveřejnit pořadí na dalších místech s vysvětlením, že cílem komise nebylo sestavit žebříček nejlepších knih tak, jak je vidí oslovení spisovatelé.

Přiznali, že mnozí spisovatelé uvítali možnost sepsat podle vlastního uvážení seznam nejlepších 100 knih, avšak řada jiných to také kritizovala. Někteří prý dokonce ani nezaslali dotazníky zpět.

"Od několika oslovených osobností, jako například

(americký hudebník) Bob Dylan, jsme odpovědi nedostali. Nevrátila se nám také ani od spisovatele Gabriela Garcíi Márqueze, přestože na nominačním seznamu byly až dvě jeho knihy," konstatoval jeden

z norských organizátorů.

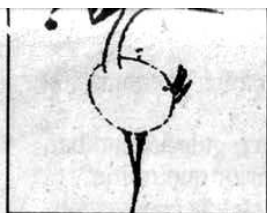
Na seznamu nominovaných knih, z nichž osobnosti vybírali, mělo deset autorů více než jedno dílo.

Například Dostojevskij čtyři, Franz Kafka, Shakespeare a Lev Tolstoj tři, William Faulkner, Gustave Flaubert, Garcíi Márquez, Homér, Thomas Mann a Virginia Woolfová dvě.

Ze 100 nominovaných titulů více než dvě třetiny napsali Evropané, téměř polovina byla napsána ve 20. století a 11 knih napsaly ženy.

Lidové noviny, 9.5.2002

První ohlasy v tisku ze západní Evropy před 16 lety:

Llegan al Festival de Cáceres un Quijote revolucionario checo y un Don Diego afrancesado

Los actores checoslovacos se presentaron con el ataúd de la dictadura comunista

El Festival de Cáceres acoge hoy a dos nuevas obras que han despertado un gran interés: la versión checoslovaca de "Don Quijote de la Mancha" en castellano, que fue protagonista activa de la "revolución de terciopelo" de su país, y "El lindo Don

Diego", una divertida comedia de Agustín Moreto dirigida por Cayetano Luca de Tena, y que supone el debut de la Compañía Francisco Portes, con Julia Trujillo, Luisa Armenteros y el propio Portes en los principales papeles. Las obras tendrán como

marco las plazas de San Jorge y de las Veletas, respectivamente. Se juntan, pues, dos obras clásicas de nuestras Letras, aunque revestidas de actualidad. Así, por ejemplo, los actores checos vinieron acompañados del ataúd de su dictadura.

SERGIO LORENZO
CÁCERES

Cuando Salvador Dalí llegó a Estados Unidos, al bajar del barco llevaba, debajo del brazo, una gigantesca barra de pan. Quería decir, con esta imagen, de que país procedía: de la España hambrienta de la postguerra.

El grupo checho, que hoy actúa en el Festival de Cáceres, también quiso dejar claro de donde llegaban, sin que hiciera falta preguntas: llegaron a Cáceres con un ataúd que representa la muerte de la dictadura.

Era la primera vez que el grupo de teatro Claunica de Brno salía de los recorridos artísticos por los países comunistas; la primera vez que iban a representar una obra en España. Han realizado el largo viaje por carretera a bordo de un coche nuevo (símbolo de las reformas en su país). En la baka, fuertemente sujeto con tornillos, traen un negro ataúd que representa la dictadura muerta, la dictadura que intentó sepultar sus ideas. Era un verdadero espectáculo ver ayer al grupo recorrer las calles de Cáceres en su coche, mientras una vendedora de lotería hacía cruces, sin comprender porque alguien puede llevar un ataúd a cuestras, en su propio coche. Los miembros del peque-

ño grupo de teatro venían contentos al leer en las primeras páginas de los periódicos españoles que había barrido su partido El Foro Cívico, que preside el actor Vaclav Havel.

Los actores y estudiantes fueron en Checoslovaquia los que empujaron a la "revolución de terciopelo", que el pasado noviembre hizo caer el régimen comunista. En esos meses los teatros se convirtieron en lugares de debate político en los que se representaban obras de marcado estilo revolucionario. Una de ellas es la que hoy se trae a la plaza de San Jorge: la adaptación original de Don Quijote de La Mancha.

Una adaptación que realizó el actor de mimo y poeta de prestigio internacional Boleslav Polivka, un enamorado de la obra de Cervantes. El ha intentado resaltar el valor eterno de la fe, la verdad y el amor. Después de dos años llevando su mensaje por la Checoslovaquia oprimida, su obra ha salido por primera vez a la Europa Occidental en una gira que comienza en España.

La representación la realiza uno de los mejores grupos checos: el teatro de Claunica de Brno, y no se piensen los futuros espectadores que la obra es aburrida y panfletaria. Esta cargada

de fantasía y, sobre todo, de humor; el grupo que la interpreta tiene en su poder el Premio del

Los actores checos realizaron su largo viaje por carretera con un féretro en la baka del coche. En la foto pequeña, una imagen de su adaptación de Don Quijote que se utilizó para explicar al Pueblo la "revolución de terciopelo".

Festival Nacional del Humor y la Sátira.

Realizar una comunicación directa con el público. Un profesor de literatura y un educador quieren representar lo mejor posible Don Quijote a sus alumnas (el

público). En el primer momento Don Quijote, que calza zancos, rompe el escenario y con ello el frío del público. Sólo hay dos gran actores en escena, que se han aprendido, no sin esfuerzo, el diálogo en castellano.

Don Quijote y el soldado checo Shveik, dos paralelos para dos naciones

E.F.

Cáceres. Muchos de ustedes habrán visto ya anoche la versión que sobre la vida y milagros de «Don Quijote» ha presentado en el Festival de Teatro de Cáceres, como inicio de su gira por España y Europa Occidental, la compañía de teatro de Checoslovaquia «Klavnsky» y tanto para los que lo hayan hecho ya como para los que lo hagan hoy podrán deleitarse con una nueva visión, fresca, actual y diferente de esta novela.

Zdenek Mazac y Zdenek Korcian son los dos actores que encarnan a Don Quijote y Sancho Panza sobre los escenarios y son también dos actores, que en la mañana del lunes, horas previas al estreno, explicaron en rueda de prensa que habían escogido esta novela porque «siempre nos ha interesado Cervantes y su obra».

Además, añadieron que el motivo esencial por el que habían optado para escenificar esta obra, es el paralelismo existente entre este ingenioso hidalgo y el soldado checo, Shveik, «personaje característico y conocido por la nación checa». En ambos, el Quijote y Shveik, lo que dicen, cómo actúan, es válido para todas las naciones».

La compañía checa inicia en Cáceres su gira por España una vez finalizada la dictadura comunista en su país, y casualmente el personaje al que dan vida, representa la defensa de los principios del amor y la fe, por lo que ellos encuentran en esta

Zdenek Mazac y Zdenek Korcian, un hidalgo y un escudero, nacidos en Checoslovaquia

simbología «el gran significado de Don Quijote».

Los dos actores, traducidos por Elena Valverde, manifestaron que habían decidido estudiar el idioma español para representar esta versión libre de la novela con la intención de «acercarnos más al pueblo, y al personaje».

Dulcinea entre el público

Esta obra, al igual que la gran mayoría de las que se están representando en Cáceres tienen

como elemento esencial del montaje la participación del público, y en esta ocasión ésta será aún mayor y sorprendente, porque la sempiterna enamorada del hidalgo, la sin par Dulcinea del Toboso como Cervantes la inmortalizó, será una mujer escogida entre el público, «la mejor estudiante, la más bella y representativa».

Estudiante, porque según explicaron los actores, sobre el escenario de la plaza de San Jorge habrá un pedagogo llamado Don Quijote y un educador llamado Sancho Panza, quienes

intentan transmitir que la escuela debe ser un juego, y teniendo como base este principio se presentan a los estudiantes, en esta ocasión los espectadores, a los que intentan acercar «lo principal de la novela de Cervantes».

«Klavnsky», que se despide hoy del público cacereño y del festival de teatro, ha llegado hasta estas tierras en representación de su región, Moravia, en donde los cambios políticos surgidos en los últimos meses han creado un buen ambiente intelectual».

«El Piccolo Teatro de Milano» dejó un buen sabor de boca en Cáceres

E.F.

Cáceres. «El Piccolo Teatro de Milano» y su montaje de «Arlequín y los otros, historia de una máscara» se despidió el domingo del festival dejando un buen sabor de boca entre el escaso público asistente, quien disfrutó y rió sobre manera los modos y formas del Arlequín, personaje recreado por Ferruccio Soleri, a su vez director.

A pesar de que siempre se ha dicho que nunca segundas partes fueron buenas, en esta ocasión, y sin restarle el mérito a la primera, «El Piccolo Teatro de Milano» consiguió que la última parte del espectáculo fuese recibida con los mejores aplausos de los espectadores asistentes, quienes siguieron con expectación, dedicación y entusiasmo las improvisaciones, genialidades y buen hacer de Soleri, un arlequín que nos llevó, con introducciones y narraciones en castellano cada vez que se iniciaba una nueva escena, a los inicios de este peculiar personaje de la comedia del arte, desde que nació hasta nuestros días.

El idioma, el italiano, no supuso, frente a lo que se creía, ningún obstáculo para que los mensajes expresados y transmitidos en cada una de las escenas fuesen captados por los espectadores cacereños, quienes ayudados por estas introducciones al castellano rieron las ocurrencias de Arlequino, Colombina y otros tantos, arropados todos ellos por un buen montaje, una buena escenificación y una buena representación.

Francis Villegas

Se representará hoy y mañana en San Jorge

Don Quijote, versión libre de un checo, dicha en español

E.F.

Cáceres. «Don Quijote de la Mancha», inmortal novela de Miguel de Cervantes, traducida y leída en todos los idiomas, llega hoy a la plaza de San Jorge de Cáceres, para ser representada por la compañía de teatro Klavnisky, de Checoslovaquia, quien nos ofrecerá una versión muy libre de este ingenioso hidalgo y de su inseparable Sancho Panza, con una intención fundamental «resaltar el valor eterno que tienen la fe, la verdad y el amor».

Estos valores nos llegarán a través, según idea original de esta compañía, expresada por la menta y boca de «un profesor enloquecido que se empeña en presentar a Don Quijote ante los

estudiantes-espectadores».

En castellano se ofrecerá esta peculiar visión del hombre bueno y sano por excelencia cual representa el Quijote cervantino, ya que según explicó ayer la representante de Klavnisky, Elena Valverde, la compañía tiene por costumbre estudiar el idioma del país en el que representan, así nuestro hidalgo ha hablado ya en alemán, ruso, y ahora español.

Dos actores. Don Quijote y Sancho Panza, estarán en escena alrededor de hora y media, precedida la función con cabalgatas escénicas y teniendo los actores como premisa fundamental la identificación con el tema, dando lugar a improvisaciones y a la participación plena del público.

Dos actores estarán en escena

Este montaje, subtítulo por Klavnisky «Klavniskada didáctica», ha sido seleccionado, según los organizadores del festival, a causa de su gran originalidad en la puesta en escena y la facilidad de comprensión para el

público que participa y divierte.

Pero, especialmente, porque es sin duda sugestiva para el espectador español la particular visión que este grupo de teatro checoslovaco tiene de nuestro

simpático ingenioso hidalgo.

Klavnisky, que ha elegido como director artístico a un poeta, a Boleslav Polivka, está en posesión del premio del Festival Nacional del Humor y la Sátira, entre otros.

tiempo y divierte. Simpatía ingenioso hidalgo. Klavnisky, que ha elegido como director artístico a un poeta, a Boleslav Polivka, está en posesión del premio del Festival Nacional del Humor y la Sátira, entre otros.

